

Burgundia, den ægte vare

Burgundia Jazzband, Raschs Pakhus i Rønne, fredag aften.

Af Christina D. Gornitzka

Sneen dalede ned over øen, snerydningen på sognevejene var allerede blevet stoppet kl. 15.30 og kl. 18 på de store veje.

Det var fredag aften: Sidste mulighed for at holde firmajulefrokoster, inden familiejulen skulle holde sit indtog i de små hjem, første mulighed for at holde familiejulehygge på forskud, for man skal jo nå så meget i disse dage – alt i alt nogle rigtig dårlige odds for Burgundia Jazzband, som gik på scenen på Raschs Pakhus i Rønne præcis kl. 21.00. Har man en aftale, så har man en aftale! Man har ikke været skolelærer for ingen ting!

Nu var det jo heldigvis ikke første gang, man har hørt Burgundia Jazzband med Ole Hartelius, trompet, Jørgen Bondorff, banjo og sang, Per Juul Hansen, basun, Povl Stenbæk, klarinet og sopransax, Esben Bagger, bas, og Mogens Lundt, slagtøj. Gang på gang føler man som publikum en stor seriositet i musikernes tilgang til at præsentere deres vare, uden at præsentationen mister at formidle musikernes egen glæde og hygge i at være sammen med gode venner omkring en optræden.

Der er en balancegang mellem det positive ord overskud og ordet rutine, som bærer en snert af negativitet i sig. Men Burgundia formåede atter en gang at holde sig så absolut på den positive side. Præcision i intonationen og indsatserne stod skåret ud i neon over de seks musikere og der var plads til små spontane krøller undervejs. Arrangementerne bar præg af overskud, erfaring og sikkerhed og Burgundia holdt det, et godt traditionelt jazzband per definition står for: Skiftende soli, drive, genkendelsens glæde, mulighed for at synge med.

Programmet var atter en gang sammensat logisk og afvekslende, med små åndehuller til de vippende fødder, tromlende fingre og klappende hænder. Med en bundsolid musikalitet og sikkerhed i deres repertoire spillede Burgundia Jazzband et afslappet show over scenekanten, som på ingen måde bar præg af lange julefrokostaftener, influenzaepidemier eller klimatopmødeallergi. Der var masser af energi, musikalitet og små sjovheder bag de brede midterskilningers eller – som Burgundias konferencier Jørgen Bondorff ved en tidligere lejlighed beskrev det – de blanke panders orkester.

Desværre var der ikke mødt så mange mennesker op for at høre koncerten. Men de, der kom, fik fuld valuta for pengene: Tre sæt af 45-55 minutters varighed, tre sæt med hyggelig musik og godt humør. Sådan.

Et dejligt afbræk i julemusikken, der flyder ud af alle forretningers højtalere. Energien og humøret skulle nok hjælpe publikum hjem gennem snedriverne.